

***Найбільш запитувана
інформація (документи)***

Порушення графіку руху автомобільного транспортного засобу

Відповідно до пункту 1 Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 року № 103 «Про затвердження Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті», зі змінами (далі – Положення), Укртрансбезпека є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра з відновлення України - Міністра розвитку громад, територій та інфраструктури і який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті.

Згідно з підпунктом 3 пункту 4 Положення, одним з основних завдань Укртрансбезпеки є здійснення державного нагляду (контролю) за безпекою на автомобільному транспорті.

Пунктом 8 Положення визначено, що Укртрансбезпека здійснює свої повноваження безпосередньо, через утворені в установленому порядку територіальні органи.

З метою перевірки фактів порушень водієм підпункту 2 пункту 149 розділу VI Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 року № 176 (зі змінами) в частині зміни графіку руху, необхідно оформити звернення у відповідності до статті 5 Закону України від 02 жовтня 1996 року № 393/96-ВР «Про звернення громадян».

На підставі звернення, відповідно до абзацу восьмого пункту 15 Порядку проведення рейдових перевірок (перевірок на дорозі) постанови Кабінету Міністрів України від 08 листопада 2006 року № 1567 (зі змінами) посадовими особами Укртрансбезпеки та її територіальними органами буде проведено рейдові перевірки (перевірки на дорозі) на додержання водієм автобуса затвердженого розкладу та маршруту руху.

Додатково: повідомити про порушення на транспорті можна через електронну форму розміщеної на головній сторінці вебсайта Укртрансбезпеки або перейти за посиланням <https://complaint.dsbt.gov.ua/violation>.

Безпідставна відмова працівниками автостанції або водієм у придбанні пільгового квитка

Відповідно до пункту 4 Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 року № 103 «Про затвердження Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті», зі змінами (далі – Положення) основними завданнями Укртрансбезпеки є:

- 1) реалізація державної політики з питань безпеки на автомобільному транспорті загального користування (далі – автомобільний транспорт), міському електричному, залізничному транспорті;
- 2) внесення на розгляд Міністра пропозицій щодо забезпечення формування державної політики з питань безпеки на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;
- 3) здійснення державного нагляду (контролю) за безпекою на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;
- 4) надання у передбачених законом випадках адміністративних послуг у сфері автомобільного, міського електричного, залізничного транспорту.

Частиною другою статті 36 Закону України від 05 квітня 2001 року № 2344-III «Про автомобільний транспорт» (далі – Закон), до обов'язкових послуг, що повинні надаватися автостанціями пасажиром, належать: продаж квитків; користування приміщеннями для чекання поїздки, облаштованими місцями для сидіння; можливість користування громадськими вбиральнями; інформування щодо розкладу руху автобусів та вартості поїздки.

Постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 року № 176 «Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту», зі змінами (далі – Правила), даними Правилами визначено порядок здійснення перевезень пасажирів та їх багажу автобусами, таксі, легковими автомобілями на замовлення, а також обслуговування пасажирів на автостанціях і є обов'язковими для виконання організаторами регулярних перевезень, замовниками транспортних послуг (далі – замовники послуг), автомобільними перевізниками, автомобільними самозайнятими перевізниками, персоналом автомобільного транспорту, автостанціями та пасажиром.

Згідно з абзацами першим та третім пункту 112 Правил, функціонування автостанції можливе у разі її відповідності вимогам статей 1, 28, 32, 36 Закону та цих Правил. Надання послуг автостанцією на автобусних маршрутах здійснюється за умови включення відомостей про неї до переліку.

(див. продовження)

«Безпідставна відмова працівниками автостанції або водієм у придбанні пільгового квитка»

Згідно з абзацом другим пункту 124 Правил, власники автостанцій несуть відповідальність згідно із законом за якість та безпечність послуг, що надаються автостанціями пасажиром і автомобільним перевізникам, доступність, технічний та санітарно-гігієнічний стан будівель, споруд, обладнання та території автостанції.

Відповідно до пункту 10 Правил, державний контроль за дотриманням передбачених цими Правилами вимог покладається на Укртрансбезпеку, Національну поліцію та органи Держпродспоживслужби.

Разом з тим, відповідно до пункту 115 Правил, продаж квитків здійснюється власником автостанції, автомобільним перевізником, водієм чи іншим суб'єктом господарювання, уповноваженим на це автомобільним перевізником чи власником автостанції.

Відповідно до пункту 115 Правил, продаж квитків здійснюється власником автостанції, автомобільним перевізником, водієм чи іншим суб'єктом господарювання, уповноваженим на це автомобільним перевізником чи власником автостанції.

Звертаємо Вашу увагу, що Згідно пункту 130 Правил, особи, що користуються пільгами з оплати проїзду автобусами міжміського та/або приміського сполучення, звертаються у квиткову касу автостанції для внесення відповідної позначки до касової відомості та отримання квитка на пільговий проїзд.

Відповідно до частин другої та третьої статті 37 Закону, автомобільному перевізнику, який здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування, забороняється відмовлятися від пільгового перевезення, крім випадків, передбачених законом.

Безпідставна відмова від пільгового перевезення автомобільним перевізником чи водієм автобуса тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Додатково: повідомити про порушення на транспорті можна через електронну форму розміщеної на головній сторінці вебсайті Укртрансбезпеки або перейти за посиланням <https://complaint.dsbt.gov.ua/violation>.

Що робити у разі безпідставної відмови у пільговому проїзді

Уточніть назву та контактні дані перевізника, прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) водія.

Запишіть номер транспортного засобу, дату, час та маршрут, на якому була отримана відмова. Інформація про перевізника, як правило, розміщена поруч з місцем водія.

Якщо бажаєте продовжити проїзд, оплатіть його вартість.

Зателефонуйте перевізнику і спокійно поясніть ситуацію, яка виникла з водієм. Корисна порада: в розмові зазначте, що з метою оскарження плануєте звернутись до відповідних органів виконавчої влади.

Якщо в телефонному порядку ситуація не вирішиться, напишіть заяву у трьох примірниках: Національна поліція України, Укртрансбезпека, орган місцевого самоврядування, де здійснюється маршрут (у разі якщо організація пасажирських перевезень здійснюється органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у відповідності до статті 7 Закону України від 05 квітня 2001 року № 2344-III «Про автомобільний транспорт»).

До заяви обов'язково додайте копію документа, що дає право на пільговий проїзд і копію проїзного квитка.

Звертаємо увагу, що квиток надає пасажирові право на одержання транспортних послуг, а для пільгового проїзду - відповідне посвідчення чи довідка, на підставі якої надається пільга.

У разі надання інформації про перевізників (номер рейсу, назву маршруту з вказанням початкових та кінцевих пунктів, час відправлення та прибуття автобусу, державний реєстраційний номер транспортного засобу тощо), які відмовили у пільговому перевезенні, Укртрансбезпекою буде вжито заходи державного контролю за додержанням вимог законодавства на автомобільному транспорті.

Додатково: повідомити про порушення на транспорті можна через електронну форму розміщеної на головній сторінці вебсайті Укртрансбезпеки або перейти за посиланням <https://complaint.dsbt.gov.ua/violation>.

Інформування, облік та оперативне реагування на транспортні події

Згідно з підпунктом 16 пункту 5 Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 року № 103 «Про затвердження Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті», зі змінами (далі – Положення), Укртрансбезпека відповідно до покладених на неї завдань проводить технічне розслідування та аналіз причин дорожньо-транспортних пригод, катастроф, аварій, подій на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті, веде облік таких катастроф, аварій, пригод, подій, розробляє профілактичні заходи щодо запобігання їх виникненню і контролює проведення цих заходів.

Відповідно до пункту 3 розділу II Порядку ведення обліку та здійснення аналізу причин катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод та пожеж на автомобільному та міському електричному транспорті (трамвай, тролейбус), затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 20 квітня 2017 року № 151, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 травня 2017 року за № 631/30499, працівники Укртрансбезпеки та її територіальних органів використовують інформацію про дорожньо-транспортні пригоди, аварії та події (далі - Події) яка отримана від: структурних підрозділів Національної поліції; структурних підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій; автомобільних перевізників; підприємств міського електричного транспорту, що надають транспортні послуги; водіїв, пасажирів та інших учасників дорожнього руху; доступних джерел (мережа Інтернет, засоби масової інформації тощо).

Не підлягають обліку Події, які сталися за участю автомобільного транспорту, що належить:

- фізичним або юридичним особам, які не мають ліцензії на право провадження діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом та/або з міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом;
 - автомобільним перевізникам – нерезидентам України.
-

Проведення технічного розслідування за фактом скоєння дорожньо-транспортної пригоди

Відповідно до абзацу першого пункту 6 Розділу II Порядку технічного розслідування дорожньо-транспортних пригод, катастроф, аварій на автомобільному та міському електричному (трамвай, тролейбус) транспорті, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 23 червня 2015 року № 231, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09 липня 2015 року за № 818/27263, організація та забезпечення проведення технічного розслідування дорожньо-транспортних пригод (далі – ДТП), катастроф, аварій на автомобільному та міському електричному (трамвай, тролейбус) транспорті покладаються на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, або його територіальний орган, на території якого сталась ДТП, катастрофа, аварія на автомобільному та міському електричному (трамвай, тролейбус) транспорті.

ДТП, що сталися за межами території України, технічному розслідуванню Укртрансбезпекою не підлягають.

Як перевірити наявність постанови сформованої в автоматичного режимі

Механізм фіксації адміністративних правопорушень у сфері безпеки на автомобільному транспорті в автоматичному режимі визначено Порядком фіксації адміністративних правопорушень у сфері безпеки на автомобільному транспорті в автоматичному режимі, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2019 року № 1174 «Деякі питання фіксації порушень законодавства про автомобільний транспорт».

Перевірити наявність постанови можливо через «Сервіс перевірки адміністративних правопорушень в галузі безпеки на транспорті зафіксованих в автоматичному режимі», який розміщений на головній сторінці вебсайта Укртрансбезпеки в розділі «WIM - штрафи. Перевірити наявність адмінправопорушень» або перейти за посиланням: <https://wim.dsbt.gov.ua/en/>.

Для здійснення пошуку необхідно обов'язково вказати два параметри:

- державний номер транспортного засобу;
 - серію та номер постанови або інформацію про власника ТЗ (РНОКПП / серію та номер паспорта громадянина України / серію та номер посвідчення водія / серію та номер свідоцтва про реєстрацію ТЗ).
-

Коли сформована в автоматичному режимі постанова набирає законної сили

Постанови по справі про адміністративні правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті, зафіксовані в автоматичному режимі направляються на адресу реєстрації місця проживання (перебування) суб'єкта відповідальності визначеного статтею 14³ Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), а саме:

- належного користувача транспортного засобу;
- фізичної особи;
- керівника юридичної особи, за якою зареєстровано транспортний засіб;
- особи, яка виконує повноваження керівника такої юридичної особи.

Постанова набирає законну силу відповідно до частини третьої статті 291 КУпАП та Інструкції, з оформлення уповноваженими посадовими особами Державної служби України з безпеки на транспорті матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті, зафіксовані в автоматичному режимі, затвердженої наказом Міністерства інфраструктури України від 27 вересня 2021 року № 512 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України від 01 жовтня 2021 року за № 1286/36908) у таких випадках:

- після її вручення особі або отримання поштового повідомлення про вручення. При цьому постанова може бути вручена як особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, так і повнолітньому члену сім'ї такої особи;
- отримання поштового повідомлення про відмову в її отриманні;
- повернення поштового відправлення з позначкою про невручення.

Таким чином, постанова набирає законної сили незалежно від того чи була вона вручена особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, тому в разі зміни адреси реєстрації місця проживання (перебування) не забувайте інформувати територіальний сервісний центр Міністерства внутрішніх справ України для внесення відповідних відомостей до Єдиного Державного реєстру транспортних засобів.

Які строки для сплати штрафу за постановою, сформованою в автоматичному режимі

Порядок виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері безпеки на автомобільному транспорті визначено статтею 300² Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП).

Особа, щодо якої винесено постанову по справі про адміністративне правопорушення має право добровільно сплатити штраф протягом десяти днів з дня набрання постановою законної сили (після її вручення особі або отримання поштового повідомлення про вручення, або про відмову в її отриманні, або повернення поштового відправлення з пошкодженням про невручення).

У разі оскарження постанови перебіг строку зупиняється до розгляду скарги, але у разі залишення такої скарги без задоволення особа, щодо якої винесено постанову по справі про адміністративне правопорушення має сплатити штраф не пізніше як через 15 днів з дня повідомлення про таке рішення, що визначено статтею 307 КУпАП.

Після спливу вказаного строку постанова про адміністративне правопорушення підлягає зверненню до виконання органами Державної виконавчої служби України. В такому разі з правопорушника стягується подвійний розмір штрафу, зазначеного у постанові відповідно до статті 308 КУпАП.

Як оскаржити постанову сформовану в автоматичному режимі

Згідно статті 287 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржено особою, щодо якої її винесено.

Відповідно до статті 288 КУпАП, скаргу на постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути подано:

- до Укртрансбезпеки;
- до районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду.

Відповідно до статті 289 КУпАП, скарга подається протягом десяти днів з дня набрання постановою законної сили (після її вручення особі або отримання поштового повідомлення про вручення, або про відмову в її отриманні, або повернення поштового відправлення з позначкою про невручення).

У разі пропуску зазначеного строку з поважних причин цей строк за заявою особи, щодо якої винесено постанову, може бути поновлено органом (посадовою особою), правомочним розглядати скаргу.

Під час оскарження постанови, перебіг строку звернення постанови до примусового виконання зупиняється до розгляду скарги (стаття 300² КУпАП).

Разом з тим, просимо своєчасно повідомляти Укртрансбезпеку про подання скарги до суду для запобігання зверненню до виконання постанов, що оскаржуються.

Про необхідність отримання сертифікату відповідності на колісні транспортні засоби, нові частини та обладнання, які можуть бути встановлені та/або використані на колісних транспортних засобах

Укртрансбезпека здійснює державний ринковий нагляд у межах сфери своєї відповідальності відповідно до підпункту 15¹ пункту 5 Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 року № 103 «Про затвердження Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті», зі змінами (далі – Положення).

Згідно з частинами першою та другою статті 20 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (далі – Закон) ринковий нагляд здійснюється відповідно до секторальних планів ринкового нагляду, які щорічно затверджуються органами ринкового нагляду відповідно до сфер їх відповідальності.

З секторальним планом ринкового нагляду на 2025 рік можна ознайомитися на офіційному вебсайті Укртрансбезпеки за посиланням: <http://surl.li/gtjotn>.

Відповідно до пункту 5 Переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 року № 1069, Укртрансбезпека здійснює державний ринковий нагляд за колісними транспортними засобами, новими частинами та обладнанням, які можуть бути встановлені та/або використані на колісних транспортних засобах.

На зазначені види продукції поширюється дія наказу Міністерства інфраструктури України від 17 серпня 2012 року № 521 «Про затвердження Порядку затвердження конструкції транспортних засобів, їх частин та обладнання та Порядку ведення реєстру сертифікатів типу транспортних засобів та обладнання і виданих виробниками сертифікатів відповідності транспортних засобів або обладнання», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 14 вересня 2012 року за № 1586/21898 (далі – Порядок № 521).

Відповідно до пункту 1.5 розділу I Порядку № 521 індивідуальному затвердженню підлягає кожна партія обладнання, яка відповідає вимогам єдиних технічних приписів, але відповідність типу якої не підтверджена сертифікатом типу.

(див. продовження)

«Про необхідність отримання сертифікату відповідності на колісні транспортні засоби, нові частини та обладнання, які можуть бути встановлені та/або використані на колісних транспортних засобах»

Згідно з підпунктом 3 пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 09 червня 2011 року № 738 «Деякі питання сертифікації транспортних засобів, їх частин та обладнання» сертифікат відповідності видається:

- виробником або його уповноваженим представником - резидентом України (далі – виробник) на кожний транспортний засіб, тип якого відповідає вимогам єдиних технічних приписів (Правил Європейської Економічної Комісії Організації Об'єднаних Націй, що є додатками до Угоди), що підтверджується сертифікатом типу транспортного засобу;

- уповноваженими органами або визначеними Міністерством розвитку громад, територій та інфраструктури органами із сертифікації, акредитованими відповідно до законодавства, на кожний новий транспортний засіб, який відповідає вимогам єдиних технічних приписів (Правил Європейської Економічної Комісії Організації Об'єднаних Націй, що є додатками до Угоди), але відповідність типу якого не підтверджена сертифікатом типу транспортного засобу, а також на той, що був у користуванні.

З переліками визначених (уповноважених) та призначених органів можна ознайомитись на офіційному вебсайті Міністерства розвитку громад та територій України за посиланнями:

- <https://mindev.gov.ua/diialnist/vykonannia-zhenevskoi-uhody-1958-roku/perelik-vyzachenykh-orhaniv-iz-sertyfikatsii-upovnovazhenykh-orhaniv-iaki-maiut-pravo-vydavaty-sertyfikaty-typu-ta-sertyfikaty-vidpovidnosti-transportnykh-zasobiv-ikh-chastyn-ta-obladnannia> ;
- <https://mindev.gov.ua/diialnist/vykonannia-zhenevskoi-uhody-1958-roku/perelik-pryznachenykh-orhaniv-iz-sertyfikatsii-kolisnykh-transportnykh-zasobiv>.

Інформація щодо повного переліку акредитованих органів з оцінки відповідності (випробувальних лабораторій) та їх актуальних сфер акредитації розміщена у вільному доступі на сайті Національного агентства з акредитації України: www.naau.org.ua, у розділі «Реєстр акредитованих ООВ».

Подання звітів з використання дозволів Європейської Конференції Міністрів Транспорту (далі - ЄКМТ)

Відповідно до пункту 2 розділу VII Порядку проведення конкурсу та видачі дозвільних документів Європейської Конференції Міністрів Транспорту (далі – Порядок) затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 20 серпня 2004 року № 757 (у редакції наказу Міністерства інфраструктури України від 11 вересня 2015 року № 362), зі змінами, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31 серпня 2004 року за № 1076/9675, для аналізу ефективності використання дозволів ЄКМТ автомобільні перевізники до 15 числа кожного місяця надають через особистий кабінет ІС уповноваженого органу звіт про виконані рейси за дозволами ЄКМТ, які завершені у попередньому місяці відповідно до відомостей, внесених до бортового журналу, та відривні листки бортового журналу, які засвідчуються підписом уповноваженої особи та надаються за кожним дозволом ЄКМТ окремо.

Перевізник подає звіт після повного завершення кругорейсу (повернення в Україну). Подавати відривні листки, коли транспортний засіб перебуває у рейсі не потрібно. Після завершення рейсу перевізник вносить відомості про рейс до ЄКІС та надсилає відривні листки бортового журналу до ДСБТ. Крайній термін подання звіту – 15 число місяця наступного за місяцем завершення рейсу (повернення до України).

Адреса для відправки відривних листків: м. Київ, вул. Антоновича, 51, каб. № 1206, тел. 068 58 00 179. Порожні, зіпсовані, а також не підписані відривні листки залишаються без розгляду.

Інструкція з використання дозволів ЄКМТ:

https://docs.google.com/document/d/1uOh0Y20IRPYAMPSY_UunKj5sbTxZXf_oKBMmZNlzJVQ/edit?usp=sharing

Відповідно до п. 5 розділу IV Порядку неподання або несвоєчасне подання відривних листків бортових журналів протягом одного місяця I-III кварталів поточного року згідно з пунктом 2 розділу VII цього Порядку – 0,1 штрафного бала за порушення щодо кожного дозволу ЄКМТ за кожен місяць, але не більше 0,25 штрафного бала за квартал.

Анулювання втраченого, викраденого, вилученого дозволу

У відповідності до пункту 5.1. Порядку оформлення і видачі дозволів на поїздку по територіях іноземних держав при виконанні перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні, їх обміну та обліку, затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 20 серпня 2004 року № 757, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31 серпня 2004 року за № 1075/9674, Укртрансбезпека знімає з обліку та анулює виданий автомобільному перевізнику дозвіл, який не був ним повернутий у зв'язку з його втратою, викраденням, вилученням.

Зняття з обліку та анулювання втраченого, викраденого, вилученого дозволу здійснюється за умови подання автомобільним перевізником до Укртрансбезпеки:

1. Письмової заяви про зняття з обліку та анулювання втраченого викраденого, вилученого, зіпсованого дозволу, в якій зазначається: найменування (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) автомобільного перевізника; номер бланку дозволу; назва країни, яка видала бланк дозволу; тип та вид дозволу; номерний знак транспортного засобу, на який видано дозвіл; дата видачі дозволу; назва пункту видачі дозволів, в якому було отримано дозвіл:

(див. продовження)

«Анулювання втраченого, викраденого, вилученого дозволу»

Голові Державної служби України
з безпеки на транспорті
вул. Антоновича, 51,
м. Київ, 01150

Заява

про зняття з обліку та анулювання втраченого, викраденого, вилученого дозволу

Прошу зняти з обліку та анулювати дозвіл(и), який(і) був(ли) видані на автомобільний(і) транспортний(і) засіб(и)

(назва автомобільного перевізника, код ЄДРПОУ, адреса)

що, наведені в наступному переліку:

№ дозволу	Країна дозволу	Тип	Вид	Реєстраційний номер АТЗ	Дата видачі	Назва ПВД Укртрансбезпеки

Зняття з обліку та анулювання вищезазначеного(их) дозволу(их) прошу здійснити через неможливість його(їх) повернення у зв'язку з

(втрагою, викраденням тощо)

що сталась _____

(дата, місце втрати, викрадення тощо)

при _____

(причини та обставини втрати, викрадення тощо)

До звернення додаю:

копію документу, що підтверджує факт втрати, викрадення, вилучення, дозволу

Дата

Підпис

МП (при наявності)

(див. продовження)

продовження

«Анулювання втраченого, викраденого, вилученого дозволу»

2. Документа, що підтверджує факт втрати, викрадення, вилучення дозволу (у випадку викрадення та/або вилучення дозволу за кордоном, що підтверджене компетентним органом іноземної держави - переклад українською мовою такого документа).

3. Оригінал зіпсованого дозволу (у разі, коли дозвіл є зіпсованим).

За відсутності хоча б одного з вищевказаних документів, зняття з обліку та анулювання дозволів **НЕ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ !**

Вказані документи направляти на адресу Укртрансбезпеки:

- вул. Антоновича, 51, м. Київ, 03150;

- contact@dsbt.gov.ua;

- тел. +38(044) 350-43-04.

Оформлення дозволів на здійснення міжнародних перевезень вантажів та пасажирів

Оформлення і видача дозволів на поїздку територією іноземних держав під час виконання перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні здійснюється відповідно до Порядку оформлення і видачі дозволів на поїздку по територіях іноземних держав при виконанні перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні, їх обміну та обліку, затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 20 серпня 2004 року № 757 (зі змінами), зареєстрованим у Міністерстві юстиції України від 31 серпня 2004 року за № 1075/9674 (далі – Порядок).

Згідно з пунктами 3.3 розділу III Порядку визначено, що для оформлення та видачі дозволу при усному зверненні, поданні письмової заяви та замовленні бланку дозволу в електронній формі у пункті видачі дозволів уповноважена особа пред'являє оригінали документа, що посвідчує особу, свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, документа на вантаж (за винятком здійснення порожньої подачі транспортного засобу на завантаження до країни відправлення), сертифікатів відповідності транспортного засобу щодо безпеки руху та екологічної безпеки вимогам країн, територією яких буде здійснюватися перевезення, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

З інформацією про залишки дозволів на поїздку по територіях іноземних держав при виконанні перевезень вантажів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні можна ознайомитись на офіційному вебсайті Укртрансбезпеки у розділах:

«Рух дозволів» <https://middleware.dsbt.gov.ua/srf/move>

«Залишки дозволів на ПВД» <https://middleware.dsbt.gov.ua/srf/rest>

20 червня 2024 року у Брюсселі підписана Угода про продовження лібералізації вантажних перевезень між Україною та ЄС.

(див. продовження)

«Оформлення дозволів на здійснення міжнародних перевезень вантажів та пасажирів»

Без дозволів країн ЄС виконуються:

- двосторонні перевезення Україна – ЄС;
- транзитні перевезення територіями країн ЄС під час виконання двосторонніх перевезень Україна - ЄС;
- транзитні перевезення країнами ЄС під час виконання двосторонніх перевезень з країнами, які не є учасницями ЄС.

Дозволи країн ЄС потрібні під час виконання:

- перевезення в/з третіх країн, між країнами, які є учасницями ЄС виконуються при наявності відповідних дозволів для таких перевезень. Транзит при таких перевезеннях також вимагає наявності дозволів відповідних країн;
 - перевезень в/з третіх країн, якщо хоча одна із країн (завантаження або розвантаження) є країною Європейського Союзу виконуються при наявності відповідних дозволів для таких перевезень, в тому числі дозволів країн транзиту;
 - перевезення в/з третіх країн, які не є учасницями Європейського Союзу виконуються при наявності відповідних дозволів для таких перевезень. Транзит країнами ЄС при таких перевезеннях також вимагає наявності дозволів відповідних країн.
-

Документи необхідні для виконання перевезень відповідно до Угоди про продовження лібералізації вантажних перевезень між Україною та ЄС

- **Ліцензія на перевезення у паперовому вигляді** Українським перевізникам достатньо мати на борту вантажівки витяг про отримання ліцензії на міжнародні перевезення вантажів англійською мовою з QR-кодом. Отримати його можна у особистому кабінеті перевізника;
- **документи на вантаж для порожнього транспорту** при виїзді з України порожнім транспортом водію необхідно обов'язково мати документи, що підтверджують повернення з вантажем, який водій буде забирати на зворотному шляху. Це може бути договір або підписана перевізником заявка. Ці документи повинні містити, зокрема, ім'я, контактні дані та адресу відправника. Також в них має бути вказано місце завантаження;
- **документи для підтвердження типу перевезення** протягом всього рейсу на борту повинні бути документи у паперовому або електронному вигляді, які підтверджують тип перевезення. Йдеться про коносаменти, товаротранспортні накладні, вантажні митні декларації тощо;
- **документи для повернення порожньої вантажівки** при поверненні до України порожнім, необхідно мати документи, що підтверджують перевезення вантажу у прямому сполученні;
- **наліпку на лобовому склі вантажівки** на лобовому склі транспортного засобу повинна бути наліпка розміром 5 см. Її вигляд затверджений в Угоді. У разі, якщо перевізник виконує перевезення не за умовами Угоди, тобто не двостороннє Україна – ЄС чи ЄС – Україна, а, наприклад, за дозволом ЄКМТ, наліпка має бути прихована.

Крім того, українські автомобільні перевізники можуть виконувати двосторонні та транзитні перевезення вантажів між країнами без дозволів по таких країнах:

Грузія, Молдова, Туреччина, Норвегія (для авто Євро5 і вище), Македонія (для авто категорії Євро3 і вище), Чорногорія (двосторонні та транзитні для перевезення в/з третіх країн).

Документи, що подаються для отримання ліцензії та порядок їх розгляду

Закон України від 02 березня 2015 року № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222-VIII) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Відповідно до пункту 21 Переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05 серпня 2015 року № 609 (зі змінами), Укртрансбезпека здійснює ліцензування господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним, залізничним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Пунктом 24 частини першої статті 7 Закону № 222-VIII, зокрема, зазначено, що ліцензуванню підлягає вид господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів внутрішнім водним, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Частиною першою статті 9 Закону № 222-VIII зазначено, що ліцензіат зобов'язаний виконувати вимоги ліцензійних умов відповідного виду господарської діяльності, а здобувач ліцензії для її отримання – відповідати ліцензійним умовам.

Пунктом 1 частини третьої, а також частиною четвертою статті 11 Закону № 222-VIII визначено, що до заяви про отримання ліцензії додаються документи відповідно до ліцензійних умов. Перелік підтвердних документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, встановлюється ліцензійними умовами і є виключним.

(див. продовження)

«Документи, що подаються для отримання ліцензії та порядок їх розгляду»

Ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 02 грудня 2015 року № 1001, зі змінами (далі – Ліцензійні умови), визначений вичерпний перелік документів, що додаються до заяви на отримання ліцензії на право провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом (далі – ліцензія), зокрема в електронній формі, через Єдиний комплекс інформаційних систем Укртрансбезпеки (далі – ЄКІС).

Підпунктами 1-9 пункту 4 Ліцензійних умов визначені види робіт, за якими може провадитись господарська діяльність, а саме:

- внутрішні перевезення пасажирів на таксі;
- внутрішні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;
- внутрішні перевезення пасажирів автобусами;
- внутрішні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів вантажними автомобілями;
- міжнародні перевезення пасажирів на таксі;
- міжнародні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;
- міжнародні перевезення пасажирів автобусами;
- міжнародні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів вантажними автомобілями;
- міжнародні перевезення вантажів вантажними автомобілями (крім перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів).

Здобувач ліцензії подає в електронній формі через ЄКІС за посиланням <https://shlyah.dsbt.gov.ua/> до органу ліцензування за формою, наведеною в додатку 1 до Ліцензійних умов, заяву про отримання ліцензії.

(див. продовження)

«Документи, що подаються для отримання ліцензії та порядок їх розгляду»

До заяви на отримання ліцензії, крім документів, передбачених статтею 11 Закону № 222-VIII, додаються за підписом здобувача ліцензії або уповноваженої ним особи такі підтвердні документи:

1) відомості про наявність матеріально-технічної бази, яка забезпечує виконання технологічних операцій, або договорів із суб'єктами господарювання, що надають послуги з виконання таких операцій, за формою згідно з додатком 2 та завірені здобувачем ліцензії копії зазначених договорів;

2) відомості про транспортні засоби за формою згідно з додатком 3 та кольорові фотокопії свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів і тимчасових реєстраційних талонів, якщо їх оформлення передбачено, що підтверджують дані, внесені у відомості про транспортні засоби.

Кольорові фотокопії свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів та тимчасових реєстраційних талонів не надаються органу ліцензування у разі їх наявності в Єдиному комплексі інформаційних систем у сфері безпеки на наземному транспорті, що підтверджується даними з Єдиного державного реєстру транспортних засобів;

3) відомості про спеціальне обладнання транспортних засобів, які використовуються для перевезень пасажирів на таксі, за формою згідно з додатком 4 (для внутрішніх та міжнародних перевезень пасажирів на таксі);

4) відомості про кваліфікацію персоналу автомобільного перевізника, визначеного пунктами 12-15 цих Ліцензійних умов, за формою згідно з додатком 5.

Відповідно частини першої статті 12 Закону № 222-VIII орган ліцензування протягом трьох робочих днів з дня одержання заяви про отримання ліцензії встановлює наявність або відсутність підстав для залишення її без руху або без розгляду чи закриття провадження відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених Законом № 222-VIII, і в разі їх наявності повідомляє заявника письмово або за допомогою технічних засобів електронної комунікації про залишення заяви без руху або приймає рішення про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду чи про закриття провадження.

(див. продовження)

«Документи, що подаються для отримання ліцензії та порядок їх розгляду»

Частинами сьомою та восьмою статті 13 Закону № 222-VIII визначено, що в разі встановлення під час розгляду заяви про отримання ліцензії відсутності підстав для відмови у видачі ліцензії орган ліцензування приймає рішення про видачу ліцензії. Строк прийняття рішення про видачу ліцензії або про відмову в її видачі становить десять робочих днів з дня одержання органом ліцензування заяви про отримання ліцензії.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 14 Закону № 222-VIII визначено, що за видачу ліцензії справляється разова плата в розмірі одного прожиткового мінімуму, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії, якщо інший розмір плати не встановлений законом.

Підпунктом 2 пункту 16 Ліцензійних умов, а також частиною другою статті 15 Закону № 222-VIII визначено, що ліцензіат зобов'язаний повідомляти в електронній формі через ЄКІС органу ліцензування про всі зміни даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, не пізніше одного місяця з дня настання таких змін.

Абзацом другим пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 18 червня 2024 року № 712 «Про внесення змін до Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом» (далі – постанова № 712), зокрема, зазначено, що ліцензіати, які провадять господарську діяльність з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом (крім ліцензіатів, яким було видано ліцензії на період воєнного стану в Україні), подають до органу ліцензування відомості та документи, визначені підпунктом 2 пункту 7 Ліцензійних умов не пізніше шести місяців з дня набрання чинності цією постановою (до 20 лютого 2025 року), зокрема, яким передбачено подання відомостей про всі транспортні засоби за формою згідно з додатком 3 до Ліцензійних умов та кольорові фотокопії свідоцтва про реєстрацію всіх транспортних засобів і тимчасових реєстраційних талонів, якщо їх оформлення передбачено, що підтверджують дані, внесені у відомості про всі транспортні засоби.

(див. продовження)

продовження

«Документи, що подаються для отримання ліцензії та порядок їх розгляду»

Також абзацами третім та четвертим пункту 2 постанови № 712 регламентовано, що ліцензії які були видані на період воєнного стану в Україні, після закінчення строку, на який вони були видані, залишаються чинними у разі подання такими ліцензіатами до органу ліцензування документів та відомостей, визначених пунктом 7 Ліцензійних умов, та за умови відповідності ліцензіатів вимогам Ліцензійних умов, про що вноситься відповідний запис в ЄКІС. Ліцензії, що були видані на період воєнного стану в Україні, у разі коли ліцензіатами протягом двох років після припинення або скасування воєнного стану в Україні не виконано умов, визначених абзацом третім пункту 2 постанови № 712, підлягають анулюванню протягом 60 календарних днів.

Щодо запитів, які відносяться до компетенції Державної служби морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України

Відповідно до пункту 1 Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2015 року № 103 «Про затвердження Положення про Державну службу України з безпеки на транспорті» (зі змінами) (далі – Положення), Державна служба України з безпеки на транспорті (Укртрансбезпека) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра з відновлення України – Міністра розвитку громад, територій та інфраструктури України (далі - Міністр) і який реалізує політику з питань безпеки на наземному транспорті.

Згідно з пунктом 4 Положення основними завданнями Укртрансбезпеки є:

- 1) реалізація державної політики з питань безпеки на автомобільному транспорті загального користування (далі – автомобільний транспорт), міському електричному, залізничному транспорті;
- 2) внесення на розгляд Міністра пропозицій щодо забезпечення формування державної політики з питань безпеки на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;
- 3) здійснення державного нагляду (контролю) за безпекою на автомобільному, міському електричному, залізничному транспорті;
- 4) надання у передбачених законом випадках адміністративних послуг у сфері автомобільного, міського електричного, залізничного транспорту.

Постановою Кабінету Міністрів України від 06 вересня 2017 року № 1095 «Про утворення Державної служби морського та річкового транспорту України» створено Державну службу морського та річкового транспорту України, у зв'язку з чим з повноважень та завдань, які виконує Укртрансбезпека, виключено функції з реалізації державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті.

(див. продовження)

продовження

**«Щодо запитів, які відносяться до компетенції
Державної служби морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України»**

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 № 621-р «Питання Державної служби морського та річкового транспорту», Державна служба морського та річкового транспорту України здійснює повноваження та виконує функції з реалізації державної політики у сферах морського та річкового транспорту, торговельного мореплавства, судноплавства на внутрішніх водних шляхах, навігаційно-гідрографічного забезпечення мореплавства, а також у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості).

Пунктом 1 Положення про Державну службу морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2022 року № 212, передбачено, що Державна служба морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України (Адміністрація судноплавства) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра з відновлення України - Міністра розвитку громад, територій та інфраструктури і який реалізує державну політику у сферах морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства.

Згідно з підпунктом 9 пункту 4 Положення про Державну службу морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України Адміністрація судноплавства відповідно до покладених на неї завдань реєструє судна і припиняє реєстрацію суден у Державному судовому реєстрі України і Судновій книзі України, видає судові білети, свідоцтва про право плавання під Державним Прапором України, свідоцтва про тимчасове право плавання під Державним Прапором України, свідоцтва про виключення суден з Державного судового реєстру України і Суднової книги України, свідоцтва про тимчасове виключення судна з Державного судового реєстру України і Суднової книги України, свідоцтва про право власності.
